

LEKCE 74: KNIHA JOB

Biblický text k lekci: kniha Job, hlavně kapitoly 1-2 a 42

Cíle lekce:

- dítě charakterizuje postavu Joba, popíše jeho vlastnosti
- dítě vnímá, že Bůh je i nad Satanem a ten může dělat člověku jen to, co mu Bůh dovolí
- dítě si uvědomuje, že utrpení do lidského života nepřichází jen za trest (za neposlušnost)
- dítě si uvědomuje, že nemusíme dostat odpověď na utrpení, ale můžeme vědět, že nic se Bohu nevymkne z rukou (Bůh je nade vším)

Klíčové verše:

Jób 1,20-22: „Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se a pravil: „Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodinovo buď požehnáno.“ Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.“

Jób 2,9-10: „Jeho žena mu však řekla: „Ještě se držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a zemři.“ Ale on jí odpověděl: „Mluvíš jako nějaká bláhová žena. To máme od Boha přijímat jenom dobro, kdežto věci zlé přijímat nebudeme?“ Při tom všem se Jób svými rty neprohřešil.“

Jób 19, 25: „Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem.“

Job 42,2 a 5-6: „Uznávám, že všechno můžeš a že žádný záměr tobě není neproveditelný. Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem.“

Job 42,10: „Hospodin také změnil Jóbův úděl, poté co se modlil za své přátele, a dal mu všeho dvojnásob, než míval.“

Biblická fakta:

Dělení knihy Job: 1–2 kapitola: Jobova tragedie 3-31 kapitola: rozhovor Joba se třemi přáteli 32-37 kapitola: Elíhův promlouvání 38-41 kapitola: Bůh promlouvá 42 kapitola: Rozuzlení Jobovy zkoušky
Jób byl muž bezúhonný, bál se Boha, měl 10 dětí (7 synů a 3 dcery), měl také obrovská stáda dobytka. Satan přichází před Boha a chce Joba vyzkoušet, zda nevěří Hospodinu jen proto, že se má dobře. Bůh mu dovolí vztáhnout na Joba ruku a ranit ho velmi těžkými ranami. To se opakuje ještě jednou.
První kolo ran: ztráta majetku a dětí 1. rána: ztráta oslic, 2. rána: ztráta ovcí, 3. rána: ztráta velbloudů, 4. rána: ztráta všech dětí. U každé ze tří prvních ran Jób ztratil také své služebníky.
Druhé kolo ran: ztráta zdraví – Job je raněn od hlavy až k patě ošklivými vředy. I jeho žena se od něho odvrací.
Jób sedí v popelu, škrábe se střepem a jediný, kdo mu zbyl – jeho žena – ho navádí, aby zlořečil Bohu a zemřel
Jobovi přátelé: Elifaz Témanský, Bildad Šúchský a Sófár Naamatský. Přišli Joba potěšit a projevit mu soustrast. Nemohl je ani poznat, jak vypadal hrozně.
Prvních 7 dní všichni beze slova sedí u Joba, nejsou schopni nic říct, protože jeho situace je hrozná.
Pak přátelé s Jobem diskutují – snaží se ho přesvědčit, že ho rány potkaly kvůli jeho hříšnosti. Job jim oponuje, že nic zlého neudělal, že je spravedlivý (kapitoly 3-31)

Pak promlouvá 4 přítel – mladší Elíhú – Jobovi vyčítá, že se pokládá za spravedlivějšího, než Bůh a třem ostatním přátelům, že nejsou schopni dát Jobovi odpověď na jeho utrpení.

Elíhú se zaměřuje na charakter Boha – že: převyšuje člověka (Bůh je nedosažitelný), že člověku nedělá nic zlého, hovoří o moci Boží (Bůh je mocný) - člověk se nemůže s Bohem srovnávat.

Nakonec promluví sám Bůh a hovoří o své velikosti, o tom, jak stvořil celý svět. Na to Job reaguje vyznáním, že proti Bohu je nic.

Závěr knihy Job – Bůh obrací Jobův úděl, dává mu dvojnásobně více majetku a dalších 10 dětí. Tři Jobovi přátelé musí přinést oběť za odpuštění, že mluvili zle proti Jobovi a Job se za ně modlí.

Pro zvědavé:

- Job měl před tragédiemi, jež ho postihly 7 000 ovcí, 3 000 velbloudů, 500 párů dobytka a 500 oslic a velmi mnoho služebnictva
- nakonec měl Job 14 000 ovcí, 6 000 velbloudů, 1 000 párů dobytka a 1 000 oslic; měl také 7 synů a 3 dcery
- Jobovy dcery se jmenovaly: Jemima (Hrdlička), Kesia (Skořice) a Keren-hapuch (Řasenka)

Myšlenky k 74. lekci (aplikace):

- utrpení a bolest nemusí být jen trestem, ale mohou být i zkouškou víry, aby se ukázalo, proč vlastně Bohu věříme
- kniha Job pojednává o smyslu (či nesmyslu utrpení) - nemusíme se dozvědět účel utrpení (proč trpíme), ale máme důvěřovat Bohu, že i to utrpení má v rukou a nic se neděje bez jeho dopuštění
- Job se nedozvěděl smysl svého utrpení (Bůh mu neřekl, proč trpě), ale skrze utrpení Bůh „spatřil“ Boha v jeho dokonalosti a skutečnosti – cílem lidského života není pouze mít se dobře a užívat si života (i když i to je dar), ale hlavně jde o to poznat Boha takového, jaký skutečně je
- původcem Jobova utrpení není Hospodin, ale Satan – Božím charakterem není člověka trápit, protože nás miluje – podobně jako každý normální rodič, který má rád své dítě, ho netrápí
- nejlepší, jak můžeme pomoci člověku, který trpí, je tiše sdílet to utrpení s ním, nedávat mu žádné rady, nepoučovat (to máš za to, že ...), takový člověk už trpí sám o sobě
- nejvíce paradoxně Jobovi ubližují jeho přátelé, když mu říkají, co by měl dělat a co by dělat neměl – nejlepší je trpícímu člověku projevit soucit
- utrpení v nás odhaluje pravou podstatu našeho bytí – můžeme v něm volat k Bohu z nitra svého srdce, na nic si už nemusíme hrát
- utrpení a těžké věci mohou přijít ne proto, aby nás Bůh jen tak potrápil, ale aby se ukázalo, že mu nevěříme jen proto, že se nám daří dobře
- konec Jobova příběhu – Bůh obrátil situaci – konec dobrý, všechno dobré – i v tom nejhorším utrpení si můžeme být jisti, že jednou bude mít Bůh poslední slovo a ukončí moc Satana nad našimi životy
- Job díky utrpení poznal Boha, jaký skutečně je – abychom Boha poznali takového, jaký skutečně je, musí nás zbavit možná řady věcí, až do té míry, že nám nezůstane nic – jen on sám

Souvislost s Novým zákonem: Vytrvalost v utrpení (Římanům 12,12)

„Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.“

Job ve veškerém svém utrpení nepochyboval o víře v Boha, neosočoval ho za to, co se stalo. Ptal se po smyslu života a utrpení, ale nikdy neobviňoval Boha. Jeho víra byla vytrvalá a ukázala se jako pevná, nezaložená na tom, co vlastní, nebo jak se má. Verš z knihy Římanům nás vyzývá, abychom byli v utrpení vytrvalí. To není jednoduché, zvláště pak, když se to táhne delší dobu. Můžeme však vědět, i díky knize Job, že utrpení a) jednou skončí; b) Bůh to vše vnímá a nezapomněl na nás; c) Bůh nedovolí

satanovi zajít dál, než mu dovolí. Soužení obrací naši pozornost přímo na Pána Boha, odvrací nás od zaměření na životní konzum a pachtění se za materiálními věcmi, neboť ony v soužení postrádají smysl.

Náměty pro činnosti s dětmi:

1. Plácní soupeře – motiv toho, že Satan obchází a hledá, na koho by zaútočil. Děti stojí v řadě a každé má nataženou ruku. Jeden z dětí obchází kolem a jeho úkolem je plácnout po dlani. Dítě nesmí ucuknout dříve, než útočník plácně, jinak vypadne. Kdo zůstane jako poslední, vyhrává.

2. Hledání druhé části kartičky – motiv hledání smyslu utrpení. Na jednu stranu kartičky napíšeme část věty a na druhou kartičku její pokračování. Úkolem dětí je najít a napsat tyto věty tak, aby dávaly smysl. Věty lze vybrat z knihy Job kapitol 3-41.

3. Mlč a nesměj se – motiv mlčení Jobových přátel. Jedno dítě je uprostřed a ostatní se jej snaží rozesmát, aby vydalo nějaký zvuk. Komu se podaří hlasitě se nasmát alespoň jednu minutu?

4. Povídej a nepřestaň – motiv rozhovoru Joba se svými přáteli. Hrají vždy dva hráči proti sobě. Oba musejí mluvit (nejednou) bez přestávky. Komu dříve dojdou slova (nemluví plynule), ten prohrál. Vítěz postupuje do dalšího kola atd.

5. 2x více – motiv toho, že Job dostal od Boha 2x více všeho. Úkolem je počítat příklad $1 \times 2 = 2$, $2 \times 2 = 4$, $4 \times 2 = 8$ atd. Kdo za 2-3 minuty dojde stejným způsobem (vždy dvojnásobek předešlého čísla) k vyššímu, správnému číslu?